

[Gade]

Jeg vil hæfte mig lidt ved tidsbegrænsningen, der ligger i lovforslaget, og også ved nogle modsætninger i bemærkningerne. Lad os tage modsætningerne først. Der står, at forslaget tilsiger at fremme efteruddannelsen inden for jordbrugssektoren, men i tidsbegrænsningen indgår det, at hvis landbrugets økonomiske forhold til den tid tilsiger det, altså når perioden er udløbet, skal ordningen åbenbart afskaffes. Det forstår jeg ikke. Hvis det er for at fremme efteruddannelsen, afhænger det da ikke af, hvordan landbrugets økonomiske situation er på det tidspunkt. Hvis det er for at fremme efteruddannelsen, for at landbruget skal have en efteruddannelsesprofil af denne type, kan det da ikke være afhængigt af, hvordan landbrugets økonomiske situation er. Så står vi i stedet for med en helt anden ordning, som har et helt andet formål, som går ud på, at man vil støtte landbruget økonomisk ved hjælp af nogle uddannelsesiltag her.

Jeg håber ikke, at det er det sidste, der driver værket, og jeg synes også, det i de gennemgående bemærkninger er det første, men den modsætning, jeg ser her, dækker vel nok over den konflikt, som hr. Bjørn Westh var inde på tidligere, at der måske er nogle, der ikke er lige så glade, som landbrugsministeren åbenbart er, for at få gennemført denne ordning. Jeg mener, det er urimeligt og helt forkert at lave en sådan ordning ud fra det økonomiske støtteperspektiv. Selvfølgelig er det for at støtte landbruget, for at støtte udviklingen af et bedre landbrug, det er klart nok, og derfor vil jeg se det i uddannelsesammenhængen.

Det, at vi har en efteruddannelseslov, det, at vi har en vikarordning, og nu dette lovforslag giver det grundlag, som får os til netop at se perspektivet i forbindelse med betalt frihed til uddannelse. Vi synes, at her har vi på mange måder det, vi selv godt kunne tillade os at kalde et pilotprojekt, der kan vise, at vi skal den vej.

I det lys vil vi gå positivt ind i udvalgsarbejdet. Vi ser det altså som en god ting for landbruget, og vi vil få belyst den usikkerhed, jeg her har illustreret med hensyn til, hvad formålet egentlig er. Det vil vi prøve at se på i udvalgsarbejdet.

Tang Sørensen (FP):

Jeg synes nu nok, at man i to af de indlæg, der har været vedrørende dette lovforslag, har trukket nogle linjer op vedrørende perspektivet, der ikke tiltaler os i fremskridtspartiet synderligt.

Der er en anden ting, der nok kan undre, når man ser den nye landbrugsministers udspil vedrørende landbrugets forhold. Det første lovforslag, man egentlig skal til at behandle, er et lovforslag, som tager sit udgangspunkt i lov nr. 209 af 13. maj 1981, nemlig vikarloven. Jeg mindes endnu ganske tydeligt, hvordan afstemningen her i folketinget fandt sted vedrørende vikarloven. Jeg tror, det største regeringsparti af de fire partier, der er i regeringen i dag, stemte imod vikarloven i sin tid. Jeg mindes også, at det liberale parti venstre havde en meget forbeholden holdning over for vikarloven. Nu forsøger man ligesom at lægge ud med, at nu skal man til at løse landbrugets problemer, og så tager man sit udgangspunkt i en lovgivning, man oprindeligt i store træk var modstander af.

Jeg tror ikke, at de intentioner, der fra nogle sider er lagt op til her, at man skal have skabt muligheder for efteruddannelse hos landmændene i en vis udstrækning, er det egentlige motiv til dette lovforslag. Jeg tror nærmere, motivet er, at man har nogle økonomiske rammer, man skal have udfyldt på en eller anden måde, og så bruger man faktisk lovforslaget her som en form for tilskud til landbrugserhvervet inden for dette område. Jeg tror ikke, at lovforslaget med sin fastsættelse af beløbsrammer til hver enkelt landmand, der tager på kursus – når man tænker på, hvor få landmænd der har mulighed for at gøre det – vil være i stand til i nævneværdig grad at øge deres produktivitet eller deres effektivitet. Det er helt andre områder, man skal have fat i, hvis man skal øge landbrugets produktivitet og landbrugets effektivitet.

Vi har den grundholdning, som ikke kan komme bag på ret mange her i salen, at vi er ikke tilhængere af, at man fra det offentlige side skal til at betale folk for at gå på det ene eller det andet kursus. Vi er heller ikke tilhængere af, at man fra det offentlige side skal stille afløsere eller vikarer til rådighed, når man skal af sted på et eller andet kursus. Det er da muligt, at landbrugsministeren kan komme med en række gode argumenter for,